

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

**Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati**

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 43 (581), 18. rujna 2022.

KRALJICA

25. nedjelja kroz godinu

POKLANJAM TI

*Nekoliko svjetlucavih zvijezda,
da te noću obaspu svojim sjajem.
Jutarnju rosu da poljubi dan,
da uživaš u njegovoj radosti.*

POKLANJAM TI

*Ljetni povjetarac da ti miluje lice,
i pokaže kako je nekome stalo do tebe.*

*Slatku slavujevu pjesmu,
da te podsjeti da sam uvijek tu.*

POKLANJAM TI

Svoje prijateljstvo, uvijek istinito.

*Dar ljubavi da te nosi
kad god se osjećaš potišteno
ili samo zato jer trebaš prijatelja.*

I. čitanje (Am 8, 4-7)

II. čitanje (1Tim 2, 1-8)

Evangelje po Luki (Lk 16, 1-13)

VJERNOST I 'SNALAŽLJIVOST'

Tko je vjeran u najmanjoj stvari, vjeran je i u velikoj. Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, nevjeran je i u velikoj (10).

U najmanjem vjeran – u najvećem vjeran!

U najmanjem nepošten – u najvećem nepošten!

Vjernost potvrđuje konkretno prijateljstvo, prijateljstvo koje ne podnosi nikakvu masku. Vjernost se ni u kojem slučaju ne može imati čovjeku koji je s maskom, niti se od takvoga može očekivati povjerenje. Svaka dvoličnost je korijen svake nevjernosti - nepovjerenja. A vjernost prihvaća stvarnost kakva jest, prihvaća čovjeka kakav jest, ne ideju o njemu. Zato povjerenje pomaže čovjeku da izraste u čovjeka i da živi istinskog čovjeka. Vjernost je bitna čovjekova kvaliteta.

Smiruje onoga koji ju ima i kroti onoga kome se izručuje. Vjernost je jača od svake prevjere. Često nemamo povjerenja (vjernosti) ni prema samima sebi jer smo postavili neke lažne slike o sebi pa ne znamo se izvorno ponašati. Vrlo važno i vrijedno je što ranije sebe spoznati u svim ponašanjima. Jer ljudski život je jedan 'mozaik'. Sastavljen je od malenih stvari koje su bitne za život. Zato su 'malene' stvari vrlo važne za 'veliki' život.

Vjernost i povjerenje u 'malome' daje pouzdanje za vjernost u 'velikome', ali isto tako u vjernosti se čovjek odgaja, treba ga u tome probuditi. U vjernosti se raste. Zapravo vjernost raste s rastom čovječnosti. Tko je nepošten u najmanjem – nepošten je u najvećem! Pošten – nepošten, dva su vrlo široka pojma da bi obuhvatili naš cijeli moralni život. Sve naše vrline i sve naše mane. To znači da kao što nema u životu prihvaćanja mrvica života nego prihvaćanje ili odbijanje cijelog života, tako se isto

ne smije zavaravati da možemo biti sad poštteni a poslije nepošteni ili nekome poštteni drugome nepošteni.

To bi bila varka i obmana da smo poštteni i nepošteni. S poštenjem i povjerenjem ne može se trgovati. Sluga ne može se služiti dva gospodara. Samo se može imati jedan životni cilj, a svi drugi ciljevi trebaju se u njega ugrađivati i djelovati za njegovo ostvarenje. Samo je čovjek biće na zemlji koje treba spoznati (postati svjestan) svojeg cilja i angažirati se da ga ostvari, ali je također čovjek i odgovoran pred sobom i drugim na neostvarenje svojeg cilja.

Druga bića imaju u sebe 'utisnuti' cilj u nagon i zato ga i ostvare. A čovjeku je stoga potrebna kultura, odgoj, religija, povijest, pamćenje da bi ostvario svoj cilj koji je uzvišen, ali se može i 'promašiti'. Čovjek je slobodno biće. Čovjek ne može služiti dva 'gospodara' dva boga i ostvariti svoj život. Oni koji svaki dan mijenjaju uvjerenje, vjerovanje, prijateljstva, teško se mogu ostvariti kao sretni ljudi. Odgovorni smo za svoj životni cilj, za svoj život, a isto tako smo odgovorni i za druge, za bližnje da i oni ostvare svoj cilj.

A biti bez cilja znači biti bez smisla življenja, bez budućnosti. Čovjek koji je doživio prisutnost Boga u svojem životu doživio je i cilj i smisao svojem življenju. Snalažljivost- vještina, može li biti kršćanska vrлина? Evo ozbiljna pitanja. Ona angažira cijelog čovjeka. Izgleda da ipak Isus ne protežira snalažljive (umne - snalažljive). On blagoslivlja Oca što je najvažnije objavio malenima a ne mudrima i umnima (Lk 10,21).

Ovdje se također treba sjetiti parabole o talentima (Lk 19,11-28). Svi smo pred Bogom odgovorni za primljene talente i njihovu upotrebu. U ovom smislu može se tumačiti i snalažljivost lukavog čovjeka. Kao da su ljudi angažirani za ovozemaljske stvari snalažljiviji od onih koji su odabrali vječne, božanske.

Evangelje vrlo često naglašava važnost 'bdijenja'. Nikada se zapustiti, nikada zaboraviti da smo ljudi i slika Božja. Zašto Isus traži od svojih sljedbenika da budu 'mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi (Mt 10,16)? U službi Kraljevstva treba li biti snalažljiv (mudar)? Također trebamo imati imaginacije i u domeni duhovnoj ne samo u materijalnoj.

Marijan Jurčević, OP